

1. **אבן עזרא אסתר א, ג**
עשה משתה - רבים אמרו כי עשה משתה בעבור שחשב כפי חשבוננו וראה שלא יגאלו ישראל, וי"א ששקט ממלחמות, וי"א שנשא ושתי והוא הישר בעיני.

2. **מגילה יא, ב**
 בימים ההם כשבת המלך, וכתוב בתורה בשנת שלוש למלכו. אמר רבא: מאי כשבת - לאחר שנתיישרה דעתו. אמר: בלשצר חשב וטעה, אנא חשיבנא ולא טעינא. מאי היא? דכתיב כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם, וכתוב למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה. חשוב ארבעין וחמש דנבוכדנצר, ועשרים ותלת דאוייל מרודך, ותרתין ידיה - הא שבעים... אמר: השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו. היינו דקאמר ליה דניאל: ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמך, וכתוב בה בליליא קטיל בלשאצר מלכא... אמר: איהו מיטעא טעי, אנא חשיבנא ולא טעינא. מי כתיב למלכות בבבל? לבבל, כתיב. מאי לבבל, - לגלות בבבל. כמה בצירן - תמני. חשיב ועייל חילופייהו. חדא דבלשצר, וחמש דדריוש וכוורש, ותרתין ידיה הא שבעין. כיון דחזי דמלו שבעין ולא איפרוק, אמר: השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו. - בא שטן וריקד ביניהן וחרג את ושתי.

3. **מגילה יב, א**
 ובמלאות הימים האלה וגו' רב ושמואל; חד אמר: מלך פיקח היה, וחד אמר: מלך טיפש היה. מאן דאמר מלך פיקח היה - שפיר עבד דקריב רחיקא ברישא, דבני מאתיה כל אימת דבעי מפייס להו. ומאן דאמר טפש היה - דאיבעי ליה לקרובי בני מאתיה ברישא, דאי מרדו ביה הנך - הני הוו קיימי בהדיח.

4. **מגילה יב, ב**
 אמר רבא: אלמלא אגרות הראשונות לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט. אמרי: מאי האי דשדיר לן להיות כל איש שרר בביתו? פשיטא! אפילו קרחא בביתיה פרדשכא ליהו!

5. **מגילה יב, ב**
 וכן בסעודתו של אותו רשע, הללו אומרים: מדיות נאות, וחללו אומרים: פרסיות נאות. אמר להם אחשורוש: כלי שאני משתמש בו אינו לא מדיי ולא פרסי אלא כשדיי, רצונכם לראותה? - אמרו לו: אין, ובלבד שתהא ערומה... ויקצר המלך מאד, אמאי דלקה ביה כולי האי? אמר רבא: שלחה ליה: בר אהורייירה דאבא! אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי, והוא גברא אשתטי בחמריה. מיד וחמתו בערה בו. ויאמר המלך לחכמים, מאן חכמים - רבנן, ידעי העתים - שיודעין לעבר שנים ולקבוע חדשים. אמר להו: דיינוה לוי - אמרו: היכי נעבד? נימא ליה: קטלה - למחר פסיק ליה חמריה ובעי לה מינן. נימא ליה: שבקה - קא מזלזלה במלכותא. אמרו לו: מיום שחרב בית המקדש וגלינו מארצנו ניטלה עצה ממנו, ואין אנו יודעין לדון דיני נפשות... מיד - והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש... ויאמר ממוכן, תנא: ממוכן זה המן. ולמה נקרא שמו ממוכן - שמוכן לפורענות. אמר רב כהנא: מכאן שהחדירות קופין בראש.

6. **אסתר רבה ב, יד**
 לעשות כרצון איש ואיש, אמר לו הקב"ה אני איני יוצא מידי בריותי ואתה מבקש לעשות כרצון איש ואיש, בנוהג שבעולם שני בני אדם מבקשים לישא אשה אחת יכולה היא להנשא לשניהם אלא או לזה או לזה, וכן שתי ספינות שהיו עולות בלימן, אחת מבקשת רוח צפונית ואחת מבקשת רוח דרומית יכולה היא הרוח אחת להנהיג את שתיהן כאחת אלא או לזו או לזו, למחר שני בני אדם באים לפניך בדין איש יהודי ואיש צר ואויב יכול אתה לצאת ידי שניהם אלא שאתה מרומם לזה וצולב לזה!

7. **פירוש הגר"א על דרך הפשט, אסתר א, ב**
איש ואיש .

בעדרש אמרו אמר כקצ"ס אחס חמרת לעשות
 כרלון חס וחלס חני חסן שני חסדים שחמלא
 רלונס מרדכי חס יהודי וסמן חס לר וחלוב,
 ח"ס בגמרא חס וחלס מרדכי וסמן ומספר
 לנו כנחצ חץ כקצ"ס מסנב סיבוצים ומספר

לבו של אדם כדי לעשות נס שסרי כוונתו הים לעשות רלון הפחות שפחותין וחל"כ גר על
 חששו סתתס צם מלך להביאס ערומס שלא ברלונס וחל"כ סרג חותס צביל ששנרס רוחו סרמס
 ססרלס חס כנוד מלטתו ותקפו ועשרו וחל"כ חפילו חשחו לא ססגיסס צו :